

ע"פ 2055/14 - פאדי עויסאת, פארס עויסאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2055/14

לפני:

כבוד השופט א' שחם

המערערים:
1. פאדי עויסאת
2. פארס עויסאת

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דין של בית המשפט המחוזי
בירושלים בת"פ 12-04-6598, מיום 11.2.2014,
שנית על ידי כב' השופט ר' כרמל

בשם המערערים:

עו"ד בדריה עותמן

החלטה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהטיל בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) על המערערים, בת"פ 12-04-6598.

2. ביום 8.9.2013, הרשע בית המשפט המחוזי את המערערים בעבירה של גרים חבלה חמורה בנסיבות חמירות, לפי סעיף 333 בצוות סעיפים 335(א)(1) ו- 335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ביום 11.2.2014, גזר בית המשפט המחוזי על עמוד 1

המעערר 1 שלוש שנות מאסר לרכיביו בפועל, ועל המערער 2 שנתיים מאסר לרכיביו בפועל. באותו היום, לבקשת המעררים, עיכב בית המשפט המחויז את ביצוע עונש המאסר שהות עליהם, והורה להם להתייצב לרכיבי עונשם ביום 18.3.2014.

לאחר עיכוב ביצוע עונש המאסר שהורה עליו בית המשפט המחויז, לא אצה דרכם של המעררים לעערר על פסק דין וולגש בקשה לעיכוב ביצוע העונש עד למתן פסק דין בערעור. רק היום, בתאריך בו היו אמרורים להתייצב לרכיבי עונשם, הגיעו ערورو בבלתי מנומך על פסק הדין, ובד בבד, בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסרם.

ונoch השתאותם של המעררים לבקש את עיכוב ביצוע עונשם, כמו גם תקופות המאסר הממושכות יחסית שנגזרו עליהם, לא ראייתי מקום להיעתר לבקשת לעיכוב ביצוע עונייני המאסר שהשית בית המשפט המחויז על המעררים.

למעלה מן הצורך, אוסיף כי הכרעת דין של בית המשפט המחויז מפורטת ומנותקת כדבאי, ומבוססת בעיקרה על מצאי עובדה אשר ערכאת הערור איןנה נוטה להתערב בהם. לפיכך, ומליל לקבוע מסמורות בדבר, סבורני כי סיכון הערעור איןם מבטיחים. ונוכח תקופות המאסר שנגזרו על המעררים, הרי שעל פי המבחן הנתקוטים בידינו, אין הצדקה לעיכוב ביצוע העונש (ראו, לעניין זה, ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מד (2) 241 (2000)).

ניתנה היום, ט"ז באדר ב התשע"ד (18.3.2014).

שפט